FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 18.1.2011
KOM(2011) 12 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE SEKÄ ALUEIDEN KOMITEALLE

Urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittäminen

SEK(2011) 68 lopullinen
SEK(2011) 67 lopullinen
SEK(2011) 66 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE SEKÄ ALUEIDEN KOMITEALLE

Urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittäminen

1. JOHDANTO

EU:n tason yhteistyötä ja vuoropuhelua urheilun alalla on paljolti vauhdittanut vuonna 2007 julkaistu urheilun valkoinen kirja[1]. Lähes kaikki valkoiseen kirjaan liitetyssä ”Pierre de Coubertin”-toimintasuunnitelmassa esitetyt toimet on joko saatettu päätökseen tai niitä toteutetaan parhaillaan. Valkoissa kirjassa kuvataan urheilun erityispiirteitä ja EU-lainsäädännön soveltamista esimerkiksi sisämarkkina- ja kilpailukysymyksissä urheilun alalla. Valkoisen kirjan täytäntöönpano on antanut komissiolle hyödyllisiä tietoja aihepiireistä, joita olisi jatkossa käsiteltävä. Tämä tiedonanto ei korvaa valkoista kirjaa vaan jatkaa sen saavutuksista.

Monilla aloilla valkoinen kirja on edelleen tarkoituksenmukainen perusta EU:n tason toimille urheilun saralla. Tällaisia aloja ovat esimerkiksi vapaaehtoistyön edistäminen urheilussa, alaikäisten suojelu ja ympäristönsuojelu. Valkoisella kirjalla luotiin myös jäsennelty vuoropuhelu, johon sisältyy vuotuinen EU:n urheilufoorumi, ja se on ollut pohjana sisällytettäessä urheiluun liittyviä toimia soveltuviin EU:n rahastoihin, ohjelmiin ja aloitteisiin. Se, että tässä tiedonannossa ei käsitellä kaikkia aihepiirejä, ei tarkoita, että ne eivät enää olisi komissiolle tärkeitä. Pikemminkin on kyse siitä, että niiden jatkon kannalta valkoinen kirja on tulevina vuosina edelleen riittävä.

Kuten valkoisessa kirjassa selitettiin, urheilusektorin eri näkökohtiin sovelletaan perussopimuksen eri määräyksiä. Lisäksi Lissabonin sopimus antaa urheilun alalla EU:lle tukitoimiin, koordinointiin ja täydentämiseen liittyvää toimivaltaa, minkä vuoksi on ryhdyttävä toimiin urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittämiseksi (EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artikla).

Kolmeen laajaan aihepiiriin (urheilun yhteiskunnalliset tehtävät, urheilun taloudellinen ulottuvuus ja urheilutoiminnan järjestäytyminen) perustuvaa valkoisen kirjan rakennetta, joka heijastelee urheiluun liittyviä perussopimuksen määräyksiä, on urheilualan sidosryhmien keskuudessa pidetty hyödyllisenä, ja siitä on tullut laajalti hyväksytty kehys EU-tason toimille ja keskusteluille. Näin ollen tässä tiedonannossa käytetään samaa rakennetta. Kukin luku päättyy kuvaavaan, esimerkinomaiseen luetteloon mahdollisista kysymyksistä, joita komissio ja jäsenvaltiot – niiden toimivallan mukaan – voisivat käsitellä.

1.1. EU:n laajuinen julkinen kuuleminen

Tätä tiedonantoa valmisteltaessa komissio on kuullut monia sidosryhmiä yksilöidäkseen aihepiirit, joita olisi käsiteltävä EU:n tasolla. Kuulemisia on käyty mm. jäsenvaltioiden ja tärkeimpien urheilualan sidosryhmien (EU:n urheilufoorumi, kahdenväliset kuulemiset)

[1] KOM(2007) 391, 11.7.2007.

kanssa, verkossa ja riippumattomassa asiantuntijaryhmässä[2]. Kuulemisessa on otettu huomioon myös Euroopan parlamentin tilaaman Lissabonin sopimusta ja EU:n urheilupolitiikkaa koskevan selvityksen[3] tulokset.

Jäsenvaltioiden kanssa käydyissä kuulemisissa kävi ilmi, että laajalti ollaan samaa mieltä seuraavien aihepiirien asettamisesta etusijalle EU:n toimissa urheilun alalla: terveyttä parantavan liikunnan edistäminen; dopingin torjunta; koulutus; vapaaehtoistyö ja voittoa tuottamattomat urheilujärjestöt; sosiaalisen osallisuuden edistäminen urheilussa ja urheilun kautta, mukaan luettuina vammaisten urheilu ja sukupuolten välinen tasa-arvo urheilussa; ruohonjuuritason urheilun kestävä rahoitus; sekä hyvä hallintotapa.

Näiden kysymysten lisäksi hallituksista riippumaton urheilusektori toi esiin seuraavat aihepiirit: urheiluun osallistumisen tasot; urheilu ja liikunta koulutuksen kaikilla tasoilla; tunnustuksen antaminen vapaaehtoistyölle; väkivallan ja syrjinnän torjunta; rahoituksen vakaus; sekä EU:n tason verkottumiselle ja hyvien käytäntöjen jakamiselle annettavan tuen tarve.

1.2. EU:n lisäarvo urheilun alalla

Komissio kunnioittaa urheilun hallintorakenteiden riippumattomuutta urheilun järjestäytymiseen liittyvänä perusperiaatteena. Se kunnioittaa myös jäsenvaltioiden toimivaltaa tällä alueella toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Valkoisen kirjan täytäntöönpanossa on kuitenkin käynyt ilmi, että useilla aloilla EU:n tason toimet voisivat tuoda merkittävää lisäarvoa.

EU:n toimilla pyritään tukemaan jäsenvaltioiden toimia ja tarpeen mukaan täydentämään niitä käsiteltäessä haasteita, kuten urheilutapahtumiin liittyvää väkivaltaa ja suvaitsemattomuutta tai sitä, ettei EU:n urheilusektorin toimintapolitiikan laadintaa varten ole olemassa vertailukelpoista tietoa. Samanaikaisesti EU:n toimilla voidaan helpottaa eurooppalaisen urheilun kohtaamiin rajat ylittäviin haasteisiin vastaamista: voidaan esimerkiksi sopia koordinoidusta lähestymistavasta dopingiin, petoksiin ja sopupeleihin tai urheiluagenttien toimintaan.

EU:n toimilla edistetään osaltaan Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteiden saavuttamista parantamalla työllistettävyyttä ja liikkuvuutta, erityisesti toimilla, joilla edistetään sosiaalista osallisuutta urheilussa ja urheilun kautta, koulutuksen avulla (mukaan luettuna eurooppalainen tutkintojen tunnustamisjärjestelmä) ja liikuntaa koskevilla eurooppalaisilla suuntaviivoilla.

Kaikilla tässä tiedonannossa käsitellyillä alueilla voidaan EU:n toimin luoda alusta edistämään sidosryhmien välistä tietojenvaihtoa ja vuoropuhelua, hyvien käytäntöjen vaihtamista ja eurooppalaisten verkostojen luomista urheilun alalla. Samanaikaisesti EU:n toimilla lisätään EU-lainsäädäntöä koskevan tiedon levittämistä urheilusektorilla ja siten parannetaan oikeusvarmuutta eurooppalaisessa urheilussa.

Komissio tukee nykyisin urheilualan hankkeita ja verkostoja joko nimenomaan urheiluun kohdennettujen edistämistoimien, kuten urheilualan valmistelevien toimien, tai muiden

---

[2] Julkisen kuulemisen tulokset esitetään seuraavassa osoitteessa: http://ec.europa.eu/sport/library/doc/a/100726_online_consultation_report.pdf

[3] http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=32471

nykyisten ohjelmien kautta eri aloilla. Tällaisia aloja ovat mm. elinikäinen oppiminen, kansanterveys, nuoriso, kansalaisuus, tutkimus ja teknologinen kehittäminen, sosiaalinen osallisuus, rasismin torjunta ja ympäristönsuojelu.

Tässä tiedonannossa yksilöityjen toimien tukemiseen pyrkivien edistämistoimien jatkaminen otetaan huomioon seuraavaa monivuotista rahoituskehystä valmisteltaessa käytävissä keskusteluissa. Lisäksi tässä asiakirjassa tehtäville ehdotuksille annetaan lyhyellä aikavälillä tukea käynnissä olevista ja tulevista valmistelevista toimista ja erityistapahtumista urheilun alalla.

2. URHEILUN YHTEISKUNNALLISET TEHTÄVÄT

Urheilulla on hyvät mahdollisuudet edistää järkevää, kestävää ja sosiaalisesti osallistavaa syrjimätöntä kasvua ja työpaikkojen luomista, koska sen vaikutukset sosiaaliseen osallisuuteen, koulutukseen ja kansanterveyteen ovat myönteiset. Se auttaa rajoittamaan sosiaaliturva- ja terveyskustannusten nousua parantamalla väestön terveyttä ja tuottavuutta ja varmistamalla korkeamman elämänlaadun ihmisten ikääntyessä. Urheilu vaikuttaa osaltaan sosiaaliseen koheesioon rikkomalla yhteiskunnallisia rajoja ja parantaa väestön työllistettävyyttä koulutusvaikutustensa kautta. Urheilualan vapaaehtoistyöllä voidaan helpottaa työllistettävyyttä ja sosiaalista osallisuutta sekä lisätä kansalaistoimintaa, erityisesti nuorten keskuudessa. Toisaalta urheiluun kohdistuu useita uhkia – kuten doping, väkivalta ja suvaitsemattomuus – joilta urheilijoita, erityisesti nuoria urheilijoita, ja kansalaisia on suojeltava.

2.1. Dopingin torjunta

Doping on edelleen todellinen uhka urheilulle. Doping-aineiden käyttö amatööriurheilijoiden keskuudessa on vakava terveysuhka, jonka torjumiseksi on ryhdyttävä toimiin, myös kuntosaleilla. Dopingin torjunta ja dopingin käytöstä määrättävät seuraamukset ovat edelleen urheilujärjestöjen ja jäsenvaltioiden vastuulla. Komissio tukee dopingin torjuntaa ja antaa tukensa Maailman antidopingtoimistolle (WADA), kansallisille dopingintorjuntajärjestöille, akkreditoiduille laboratorioille, Euroopan neuvostolle ja UNESCOlle. Komissio pitää myönteisenä sitä, että kansalliset dopingintorjuntaelimet ovat yhä useammin riippumattomia. Se kannustaa jäsenvaltioita laatimaan kansallisia dopingintorjuntasuunnitelmia, joilla pyritään varmistamaan kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden välinen koordinointi, ja jakamaan tällaisia suunnitelmia keskenään.

Monet sidosryhmät kaipaavat EU:lta aktiivisempaa otetta dopingin torjuntaan, esimerkiksi liittymistä – siinä määrin kuin se on tällä alalla unionille luovutetun toimivallan rajoissa mahdollista – Euroopan neuvoston yhteydessä tehtyyn dopingin vastaiseen yleissopimukseen. On tarpeen arvioida EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklassa unionille siirretyn toimivallan vaikutus EU:n edustukseen WADAn hallintorakenteissa.

Komissio tähdentää tarvetta laatia dopingin torjuntaa koskevat säännöt ja käytännöt, jotta noudatettaisiin EU:n lainsäädäntöä ja kunnioitettaisiin perusoikeuksia ja periaatteita, kuten oikeutta yksityiseen ja perhe-elämään, henkilötietojen suojaa, oikeutta puolueettomaan oikeudenkäyntiin ja syyttömyysoletusta. Näiden oikeuksien ja vapauksien käyttämiselle voidaan asettaa rajoituksia vain lainsäädännön keinoin, ja niissä on kunnioitettava kyseisten oikeuksien perimmäistä tarkoitusta ja oikeasuhteisuuden periaatetta.

Komissio rohkaisee EU:n jäsenvaltioissa vallitsevaa nykyistä suuntausta ottaa käyttöön järjestäytyneiden verkostojen harjoittaman dopingaineiden kaupan vastaista rikoslainsäädäntöä tai lujittaa sitä koskevia olemassa olevia säädöksiä.

2.2. Koulutus ja tutkinnot urheilualalla

Urheiluun ja liikuntaan käytettyä aikaa voisi lisätä alhaisin kustannuksin sekä osana koulun opetussuunnitelmia että muutoin. Liikuntaopetusohjelmien laatu ja liikunnanopettajien tutkintovaatimukset ovat edelleen huolenaiheena useissa jäsenvaltioissa. Yhteistyö urheilujärjestöjen ja koulutuslaitosten välillä on hyödyksi molemmille osapuolille, ja yliopistot voivat tarjota tässä tukeaan.

Eurooppa-neuvosto kiinnitti vuonna 2008 huomiota ns. kahden uran kysymyksen käsittelyyn[4]. Komissio korostaakin, että on tärkeää varmistaa nuorten huipputason urheilijoiden laadukas koulutus urheiluharjoittelun lomassa. Nuoret urheilijat, erityisesti kolmansista maista Eurooppaan harjoittelemaan ja kilpailemaan tulevat urheilijat, ovat alttiina monenlaisille riskeille. Urheilukoulutuskeskusten ja niiden henkilöstön olisi oltava riittävän korkeatasoisia, jotta turvattaisiin urheilijoiden edut henkisen kehityksen ja opintojen edistämisen sekä ammatillisten seikkojen osalta.

Jäsenvaltiot ja urheiluala tunnustavat tarpeen kouluttaa pätevämpää henkilöstöä urheilusektorille. Koska urheilualalla on huomattavan paljon ammattimaista toimintaa ja alalla harjoitetut ammatit ovat monimuotoisia ja koska liikkuvuus EU:n sisällä kasvaa, on olennaista sisällyttää urheilualan tutkinnot kansallisiin tutkintojärjestelmiin. Näin niiden osalta voidaan hyötyä tutkintojen tunnustamista koskevista eurooppalaisista puitteista (European Qualification Framework, EQF). On lisättävä avoimuutta vapaaehtoistyön kautta saadun pätevyyden validoinnissa ja tunnustamisessa sekä säänneltyjen urheiluammattien tutkintovaatimuksissa.

2.3. Väkivallan ja suvaitsemattomuuden ehkäiseminen ja torjunta

Urheiluyleisön väkivaltaisuus ja järjestyshäiriöt ovat Euroopan laajuinen ilmiö. Tarvitaan eurooppalainen lähestymistapa, johon sisältyy toimenpiteitä riskien vähentämiseksi. EU:n toiminta on toistaiseksi keskittynyt kansalaisten turvallisuuden takaamiseen poliisityön avulla kansainvälisissä jalkapallotapahtumissa yhteistyössä Euroopan neuvoston kanssa. Laajempi lähestymistapa, joka kattaa myös muita urheilulajeja ja jossa keskitytään ehkäiseviin toimenpiteisiin ja lakien noudattamisen valvontaan, edellyttää tiiviimpää yhteistyötä asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten poliisin, oikeusviranomaisten, urheilujärjestöjen, kannattajajärjestöjen ja muiden viranomaisten kesken.

EU:n perusoikeusviraston tuoreen raportin[5] mukaan rasismi, ulkomaalaisvastaisuus ja muut suvaitsemattomuuden muodot ovat edelleen ongelma eurooppalaisessa urheilussa, myös harrastajatasolla. Jäsenvaltioita kannustetaan varmistamaan rasismin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS täydellinen ja tuloksellinen täytäntöönpano ja tukemaan näiden ilmiöiden torjumiseen kohdistettuja toimia.

---

4 Eurooppa-neuvoston julkilausuma urheilusta, joulukuu 2008.

5 *"Racism, ethnic discrimination and exclusion of migrants and minorities in sport: comparative overview of the situation in the European Union"* (2010). http://fra.europa.eu/fraWebsite/home/home_en.htm

2.4. Terveyden parantaminen urheilun avulla

Liikunta on nyky-yhteiskunnassa yksi tärkeimmistä terveyttä määräävistä tekijöistä, ja se voi merkittävästi auttaa liikalihavuuden ja ylipainon vähentämisessä ja useiden vakavien sairauksien ehkäisemisessä. Urheilu on perustavalla tavalla osa kaikkea sellaista julkista toimintapolitiikkaa, jolla pyritään fyysisen aktiivisuuden lisäämiseen. Vuonna 2008 EU:n urheiluministerit hyväksyivät epävirallisesti liikuntaa koskevat EU:n suuntaviivat, joissa suositellaan, kuinka EU:n, kansallisen ja paikallisen tason toimintapolitiikkaa ja käytäntöjä voidaan hyödyntää, jotta ihmisten olisi jokapäiväisessä elämässään helpompaa olla fyysisesti aktiivisia. Useat jäsenmaat ovat käyttäneet niitä kansallisten aloitteiden pohjana.

Terveys ja liikunta liittyvät niin läheisesti toisiinsa, että liikunnan lisääminen on keskeinen osa vuonna 2007 julkaistua valkoista kirjaa ”Ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä koskeva eurooppalainen strategia” [6]. Tämän strategian täytäntöönpanemiseksi useat jäsenvaltiot ovat osoittaneet halukkuutensa investoida liikuntaan keinona parantaa terveyttä, ja monet organisaatiot ovat sitoutuneet hankkeisiin, joissa edistetään liikuntaa terveyden eduksi.

Jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja liikuntatasossa ja julkisessa lähestymistavassa liikuntaan. Huomattavia haasteita aiheuttaa terveyttä edistävän liikunnan konsepti, joka kattaa muun muassa urheilun, terveyden, koulutuksen, liikunnan, kaupunkisuunnittelun, yleisen suunnittelun ja työympäristön. Liikuntaan voitaisiin kannustaa enemmän kansallisissa koulutusjärjestelmissä nuoresta iästä alkaen. Liikuntaa koskevien kansallisten suuntaviivojen suunnittelua ja toteuttamista koskevien hyvien käytäntöjen vaihtaminen kansallisten rajojen yli tuo merkittävää EU:n tason lisäarvoa, ja sitä olisi edelleen kehitettävä.

2.5. Sosiaalisen osallisuuden edistäminen urheilussa ja urheilun kautta

Vammaisilla on oikeus osallistua urheilutoimintaan tasavertaisesti muiden kanssa. EU ja sen jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet vammaisten oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen, johon sisältyy velvoite ryhtyä asianmukaisiin toimiin, jotta näitä oikeuksia voisi hyödyntää. On tärkeää varmistaa mainitun yleissopimuksen täytäntöönpano kokonaisuudessaan.

Naiset ovat aliedustettuina joillakin urheilun osa-alueilla. Komissio kannustaa naisten ja miesten välistä tasa-arvoa koskevan strategian 2010–2015 puitteissa tasa-arvokysymysten huomioon ottamiseen kaikessa urheiluun liittyvässä toiminnassa.

Urheilu tarjoaa mahdollisuuden maahanmuuttajien ja vastaanottavan yhteiskunnan väliselle myönteiselle vuorovaikutukselle. Siten se edistää integroitumista ja kulttuurien välistä vuoropuhelua. Urheilulla on yhä suurempi rooli maahanmuuttajien erityisohjelmissa. Kansallisissa lähestymistavoissa on kuitenkin tässä suhteessa suuria eroja. Urheilu voi lisäksi olla keino edistää vähemmistöjen tai muiden haavoittuvien tai epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien sosiaalista osallisuutta ja saada erilaiset yhteisöt, myös konflikteista toipuvilla alueilla, ymmärtämään paremmin toisiaan.

URHEILUN YHTEISKUNNALLISET TEHTÄVÄT
Dopingin torjunta

[6] KOM(2007) 279 lopullinen, 30.5.2007.

- *Komissio*: Ehdotetaan luonnosta neuvotteluvaltuuksiksi EU:n liittymisestä Euroopan neuvoston yhteydessä tehtyyn dopingin vastaiseen yleissopimukseen.

- *Komissio*: Tarkastellaan tarkoituksenmukaisinta tapaa lisätä järjestäytyneissä verkostoissa harjoitettavan doping-aineiden kaupan vastaisia toimenpiteitä, mahdollisuuksien mukaan myös rikosoikeudellisin keinoin.

- *Komissio*: Tuetaan rajat ylittäviä dopingintorjuntaverkostoja, mukaan luettuina ehkäiseviin toimenpiteisiin pyrkivät verkostot, joiden toiminta kohdistuu amatööriurheiluun, suuren yleisön urheiluun ja fitness-urheiluun.

Koulutus ja tutkinnot urheilualalla

- *Komissio*: Tuetaan elinikäistä oppimista koskevassa ohjelmassa innovatiivisia koululiikuntaan liittyviä aloitteita.

- *Komissio ja jäsenvaltiot*: Laaditaan urheiluharjoittelun ja yleisen koulutuksen yhdistämistä (ns. kahden uran kysymys) koskevat eurooppalaiset suuntaviivat.

- *Komissio ja jäsenvaltiot*: Tuetaan urheilualan tutkintojen sisällyttämistä eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen toteutukseen. Tässä yhteydessä edistetään esimerkiksi urheilualan vapaaehtoistyön kautta saatavan epävirallisen ja arkioppimisen validointia.

Väkivallan ja suvaitsemattomuuden ehkäiseminen ja torjunta

- *Komissio ja jäsenvaltiot*: Kehitetään ja pannaan täytäntöön kansainvälisiin urheilutapahtumiin liittyviä turvallisuusjärjestelyjä ja -vaatimuksia, mukaan luettuina urheiluyleisön väkivaltaan liittyvä poliisien yleiseurooppalainen koulutus ja vertaisarviointihankkeet.

- *Komissio*: Tuetaan toimia, joilla pyritään torjumaan rasismia, muukalaisvihaa, homofobiaa ja muuta vastaavaa suvaitsemattomuutta urheilussa.

Terveyden parantaminen urheilun avulla

- *Komissio ja jäsenvaltiot*: Edistetään liikuntaa koskeviin EU:n suuntaviivoihin perustuvien, uudelleentarkastelu- ja koordinointiprosessin sisältävien kansallisten suuntaviivojen laatimista ja harkitaan, onko tarpeen laatia ehdotus neuvoston suositukseksi tällä alalla.

- *Komissio*: Tuetaan kansallisia hankkeita ja verkostoja terveyttä edistävän liikunnan alalla.

Sosiaalisen osallisuuden edistäminen urheilussa ja urheilun kautta

- *Komissio ja jäsenvaltiot*: Vammaisia koskevan eurooppalaisen strategian avulla kehitetään ja levitetään urheilu- ja vapaa-ajanjärjestöjen, -toimintojen, -tapahtumien ja -tapahtumapaikkojen pariin pääsyyn liittyviä standardeja.

- *Komissio ja jäsenvaltiot*: Edistetään vammaisten osallistumista eurooppalaisiin urheilutapahtumiin ja vammaisille tarkoitettujen tapahtumien järjestämistä erityisesti

tukemalla rajat ylittäviä hankkeita ja verkostoja. Tässä yhteydessä tuetaan vammaisten tarvitsemiin urheiluvälineisiin liittyvää tutkimusta.

- *Komissio*: Tuetaan rajat ylittäviä hankkeita, joilla edistetään naisten pääsyä johtavaan asemaan urheilun alalla ja epäsuotuisassa asemassa olevien naisten pääsyä urheilun pariin. Tässä yhteydessä sisällytetään urheiluala johtavassa asemassa olevien naisten tietokantaan ja verkostoon.

- *Komissio*: Tuetaan rajat ylittäviä hankkeita, joilla edistetään haavoittuvien ja epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien sosiaalista kotoutumista urheilun kautta ja vaihdetaan siihen liittyviä hyviä käytäntöjä.

3. URHEILUN TALOUDELLINEN MERKITYS

Urheilu on suuri ja nopeasti kasvava talouden ala, joka edistää osaltaan merkittävästi kasvua ja työpaikkojen luomista ja jonka lisäarvo ja työllistämisvaikutus ovat keskimääräistä kasvuvauhtia suuremmat. Urheilusektorin osuus maailman BKT:stä on noin kaksi prosenttia[7]. Suuret urheilutapahtumat ja -kilpailut ovat mahdollisuus myös matkailun edistämiselle Euroopassa. Näin ollen urheilu edistää Eurooppa 2020 -strategiaa. Näyttöön perustuvan toimintapolitiikan pohjaksi tarvitaan vertailukelpoisia tietoja. Urheilun taloudellisista kokonaisvaikutuksista huolimatta valtaosa urheilutoiminnasta tapahtuu voittoa tuottamattomissa rakenteissa ja perustuu vapaaehtoistyöhön. Tällaisten rakenteiden rahoitus voi olla huolenaihe. Ammattiurheilun ja ruohonjuuritason urheilun välistä yhteisvastuuta rahoituskysymyksissä olisi vahvistettava.

3.1. Näyttöön perustuva toimintapolitiikka urheilun alalla

Urheilua koskevien Lissabonin sopimuksen määräysten täytäntöön panemiseksi tarvittava toimintapolitiikka edellyttää vankkaa näyttöä, muun muassa vertailukelpoista EU:n laajuista tietoa urheilun sosiaalisista ja taloudellisista näkökohdista. Komissio helpottaa EU:n tason yhteistyötä urheilun taloudellisten vaikutusten mittaamiseksi ns. urheilun satelliittitilinpidon avulla.[8] Urheilun tuntemuksen lisäämiseksi tehtävän yhteistyön parantamiseen EU:ssa olisi saatava mukaan tiedeyhteisö, urheiluteollisuus, urheilumaailma ja kansalliset ja eurooppalaiset viranomaiset.

3.2. Urheilun kestävä rahoitus

Teollis- ja tekijänoikeuksien hyödyntäminen urheilun alalla, kuten urheilutapahtumien lähetyslisenssit tai tuotemyynti, on ammattiurheilussa suuri tulonlähde. Näistä lähteistä saatu tulo jaetaan usein osittain edelleen urheiluketjun alemmille tasoille.

Tällaisten tulonlähteiden todellinen suojelu on komission mielestä olennaista taattaessa Euroopan urheilutoiminnan riippumatonta rahoitusta – edellyttäen, että EU:n kilpailulainsäädäntöä ja sisämarkkinasääntöjä noudatetaan kokonaisuudessaan. Urheilun mediaoikeuksien lisensoinnin olisi vastattava markkinoiden kysyntää ja kulttuurillisia

---

7 *World Economic Forum*, Davos, 2009.

8 ’Satelliittitilinpito’ on tilastollinen kehys, jonka avulla mitataan tietyn talouden alan (tässä tapauksessa urheilun) merkitystä kansantaloudessa. Urheilun satelliittitilinpito suodattaa kansallisesta tilinpidosta urheiluun liittyvät toiminnot ja poimii niistä kaiken urheiluun liittyvän lisäarvon.

mieltymyksiä, ja samalla olisi varmistettava, että sisämarkkina- ja kilpailulainsäädäntöä noudatetaan.

Mediaoikeuksien yhteismyynti on hyvä esimerkki taloudellisesta yhteisvastuusta ja uudelleenjakomekanismeistä urheilun alalla. Mediaoikeuksien yhteismyynti rajoittaa luonnostaan kilpailua Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Yhteismyynnistä voi kuitenkin koitua etuja, jotka voivat olla haittavaikutuksia suuremmat. Yhteismyynti voi näin ollen – tiettyjen edellytysten vallitessa – täyttää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle poikkeukselle asetetut vaatimukset. Komissio suosittelee, että urheiluliitot laativat mediaoikeuksien yhteismyyntiä koskevat mekanismit, jotta varmistetaan tulojen riittävä uudelleenjako siten, että EU:n kilpailulainsäädäntöä noudatetaan kokonaisuudessaan ja yleisön tiedonsaantioikeudesta pidetään kiinni.

Yksityisten toimijoiden tai valtioiden harjoittamasta veikkaustoiminnasta (mukaan luettuina urheiluvedonlyönti ja lottopelit) rahoitetaan suoraan tai välillisesti urheilua kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Tällaista rahoitusta voivat olla rahoitukselliset siteet valtiojohtoisten veikkauspelien ja urheilumaailman välillä, verotus, josta vuorostaan palautuu rahoitusta urheiluun, tiettyjen oikeuksien hyödyntäminen ja sponsorisopimukset.

Urheilun sidosryhmät näkevät haasteellisena urheiluun liittyvästä veikkaustoiminnasta saatavan tulovirran jatkuvuuden. Kun seuraavan kerran käsitellään veikkauspalvelujen tarjoamista sisämarkkinoilla, olisi otettava huomioon tarve varmistaa yksityisistä ja julkisista lähteistä saatava urheilun kestävä rahoitus ja urheilusektorin taloudellinen vakaus. Eri jäsenvaltioissa suhtaudutaan eri tavoin teollis- ja tekijänoikeuksien ja veikkaustoiminnan sääntelyyn, erityisesti sen osalta, kuinka laajat tekijänoikeudet urheilukilpailujen järjestäjillä on järjestämiinsä tapahtumiin, ja urheilun kuvaoikeuksien osalta.

Jotta näitä kysymyksiä ymmärrettäisiin paremmin, komissio on käynnistänyt selvityksen ruohonjuuritason urheilun rahoituksesta EU:ssa. Selvityksestä on määrä käydä ilmi, mikä merkitys ruohonjuuritason urheilulle todella on eri rahoituslähteillä, kuten julkisilla tuilla (kansallisilta, alueellisilta ja paikallisilta viranomaisilta saaduilla), kotitalouksien osuudella sekä vapaaehtoistyöllä, sponsoroinnilla, mediatuloilla ja veikkausvaroilla. Selvityksen tulokset antavat pohjatietoa päätöksille siitä, tarvitaanko tällä alalla toimia, ja jos niin minkälaisia.

3.3. EU:n valtiontukisääntöjen soveltaminen urheiluun

Julkinen valta rahoittaa urheilua eri tavoin kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Jotkin toimenpiteet, kuten *de minimis* -asetuksen mukaiset pienet tukimäärät, voivat jäädä EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle. Kun mainitussa artiklassa määrätyt edellytykset täyttyvät, valtiontuki on periaatteessa EU:n lainsäädännön vastainen, ellei voida soveltaa jotakin EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklassa määrätyistä poikkeuksista. Vaikka yleinen ryhmäpoikkeusasetus ei sellaisenaan kata urheilun valtiontukia, niihin voidaan mahdollisesti soveltaa joitakin mainitun asetuksen säännöksiä, jolloin niitä voidaan pitää EU:n lainsäädännön mukaisina, eikä komissiolle tarvitse tehdä ennakkoilmoitusta. Muussa tapauksessa uudesta tuesta on tehtävä komissiolle ennakkoilmoitus EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tällainen tuki voidaan myöntää vasta, kun komissio on sen hyväksynyt. Urheilun valtiontuista on tehty vasta muutamia päätöksiä, ja kuten vastaavassa tilanteessa muillakin aloilla

sidosryhmät ovat toistuvasti pyytäneet lisäselvennystä urheiluinfrastruktuurin ja -järjestöjen rahoituksesta.

3.4. Alueellinen kehittäminen ja yhteistyö

EU:n varoja voitaisiin käyttää kestäviä urheilualan rakenteita tukeviin hankkeisiin ja toimiin. Rakennerahastoista voidaan esimerkiksi tukea investointeja toimintaohjelmissa vahvistettujen prioriteettien kanssa yhteensopivalla tavalla urheilun arvon hyödyntämiseksi aluekehityksessä, kaupunkialueiden elvyttämisessä, maaseudun kehittämisessä, työllistettävyydessä, työpaikkojen luomisessa ja työmarkkinoiden yhdentymisessä. Alueelliset sidosryhmät (kunnat ja alueet) ovat ratkaisevassa asemassa urheilun rahoituksessa ja urheilumahdollisuuksien tarjonnassa. Niiden olisikin osallistuttava yhä enemmän asiaa koskeviin keskusteluihin EU:n tasolla.

URHEILUN TALOUDELLINEN MERKITYS
Näyttöön perustuva toimintapolitiikka urheilun alalla
• *Komissio ja jäsenvaltiot*: Ryhdytään eurooppalaisen määritelmän mukaiseen urheilun satelliittitilinpitoon. • *Komissio*: Tuetaan yliopistojen verkostoa innovatiivisen ja näyttöön perustuvan toimintapolitiikan edistämiseksi urheilun alalla. • *Komissio*: Selvitetään, kannattaako perustaa EU:hun urheilun seurantatoimi analysoimaan suuntauksia, keräämään tietoja, tulkitsemaan tilastoja, helpottamaan tutkimusta, käynnistämään selvityksiä ja tutkimuksia ja edistämään tietojenvaihtoa.
Urheilun kestävä rahoitus
• *Komissio*: Varmistetaan, että urheilutapahtumien mediassa esittämisestä syntyvät teollis- ja tekijänoikeudet otetaan huomioon digitaalista agendaa koskevaa aloitetta täytäntöön pantaessa. • *Komissio*: Käynnistetään selvitys urheilujärjestäjien oikeuksista ja urheiluun liittyvistä kuvaoikeuksista EU-lainsäädännön näkökulmasta. • *Komissio ja jäsenvaltiot*: Yhteistyössä urheiluliikkeen kanssa tarkastellaan tapoja lujittaa rahoituksen yhteisvastuumekanismeja urheilun alalla EU:n kilpailusääntöjä kokonaisuudessaan noudattaen. • *Komissio ja jäsenvaltiot*: Ruohonjuuritason urheilun rahoituksesta tehdyn EU-selvityksen tulosten pohjalta tarkastellaan parhaita käytäntöjä urheilun avointa ja kestävää rahoitusta koskevien nykyisten rahoitusmekanismien joukosta.
EU:n valtiontukisääntöjen soveltaminen urheiluun
• *Komissio*: Seurataan valtiontukilainsäädännön soveltamista urheilun alalla ja harkitaan ohjeistuksen laatimista, jos valtiontukitapausten määrä urheilun alalla lisääntyy.
Alueellinen kehittäminen ja yhteistyö

- *Komissio ja jäsenvaltiot*: Hyödynnetään kokonaisuudessaan Euroopan aluekehitysrahaston mahdollisuudet rahoittaa urheilun infrastruktuuria sekä kestävää urheilu- ja ulkoilutoimintaa alueellisen ja maaseutukehityksen välineenä ja Euroopan sosiaalirahaston mahdollisuudet vahvistaa urheilualan henkilöstön taitoja ja työllistettävyyttä.

4. URHEILUALAN JÄRJESTÄYTYMINEN

4.1. Hyvän hallintotavan edistäminen urheilualalla

Hyvä hallintotapa on urheilujärjestöjen itsenäisyyden ja itsesääntelyn edellytys. Ei ole mahdollista määritellä yhtä ainoaa hallintotapamallia eurooppalaisessa urheilussa kaikille lajeille ja kansalliset erot huomioon ottaen, mutta komission mielestä on toisiinsa liittyviä periaatteita, jotka korostuvat urheilun hallinnoinnissa Euroopan tasolla. Tällaisia periaatteita ovat esimerkiksi itsenäisyys lainsäädännön puitteissa, demokratia, päätöksenteon avoimuus ja vastuullisuus sekä sidosryhmien edustuksen kattavuus. Hyvä hallintotapa urheilun alalla on edellytys urheilun ja EU:n lainsäädäntökehyksen haasteiden ratkomiselle.

4.2. Urheilun erityisluonne

Urheilun erityisluonne – Euroopan unionin tuomioistuimen vahvistama oikeudellinen käsite – jonka EU:n toimielimet ovat jo ottaneet useissa yhteyksissä huomioon ja jota on käsitelty yksityiskohtaisesti urheilun valkoisessa kirjassa ja siihen liitetyssä valmisteluasiakirjassa, on nyt tunnustettu EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklassa. Se kattaa kaikki piirteet, jotka tekevät urheilusta erityisen, kuten esimerkiksi kilpakumppanien keskinäisen riippuvuuden ja avointen kilpailujen pyramidirakenteen. Urheilun erityisluonteen käsite on otettu huomioon arvioitaessa, noudattavatko urheilualan säännöt EU-lainsäädännön vaatimuksia (perusoikeudet, vapaa liikkuvuus, syrjintäkielto, kilpailusäännöt jne).

Urheilualan säännöt koskevat yleensä kilpaurheilun järjestämistä ja asianmukaista käytöstä siinä. Säännöt ovat urheilujärjestöjen vastuulla ja niiden on oltava EU:n lainsäädännön mukaisia. Sen arvioimiseksi, ovatko säännöt EU-lainsäädännön mukaisia, komissio tarkastelee niiden tavoitteiden oikeutusta, joihin säännöillä pyritään, sekä sitä, aiheutuuko näihin tavoitteisiin pyrkimisestä jo niiden luonteen vuoksi rajoittavia vaikutuksia ja ovatko tällaiset vaikutukset sääntöihin nähden oikeasuhteiset. Oikeutetut tavoitteet, joihin urheilujärjestöt pyrkivät, voivat liittyä esimerkiksi urheilukilpailujen oikeudenmukaisuuteen, tulosten ennalta-arvaamattomuuteen, urheilijoiden terveyden suojeluun, nuorien urheilijoiden rekrytoinnin ja harjoittelun edistämiseen, urheiluseurojen/-joukkueiden rahoituksen vakauteen tai tietyn urheilulajin yhtenäiseen ja johdonmukaiseen harjoittamiseen (’pelin säännöt’).

Komissio aikoo aihepiiri kerrallaan selittää sidosryhmien kanssa käymänsä vuoropuhelun avulla EU-lainsäädännön ja ammatti- tai amatööriurheilun sääntöjen välistä suhdetta. Kuten jäsenvaltiot ja sidosryhmät kuulemisessa pyysivät, komissio on sitoutunut tukemaan tarkoituksenmukaista tulkintaa urheilun erityisluonteen käsitteelle ja aikoo jatkossakin antaa opastusta tässä aiheessa. EU:n kilpailulainsäädännön soveltamisen osalta komissio aikoo edelleen soveltaa asetuksessa (EY) N:o 1/2003 säädettyä menettelyä.

4.3. Urheilijoiden vapaa liikkuvuus ja kansallisuus

Urheilun järjestäytyminen kansalliselta pohjalta on Euroopassa perinteinen lähestymistapa. Vaikka perussopimuksessa kielletään kansallisuuteen perustuvat syrjintä ja korostetaan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, EU:n tuomioistuin on maajoukkueiden koostumusta tai joukkueurheilukilpailujen pelaajien siirtosääntöjen määräaikoja koskevissa aikaisemmissa tuomioissaan ottanut huomioon tarpeen säilyttää tiettyjä urheilun erityispiirteitä.

Ammattiurheilussa suoraa syrjintää sisältävät urheilusäännöt (kuten kansallisuuteen perustuvat pelaajakiintiöt) eivät ole EU-lainsäädännön mukaisia. Toisaalta sääntöjä, jotka ovat syrjiviä välillisesti (paikallisesti koulutettujen pelaajien kiintiöt) tai jotka haittaavat työntekijöiden liikkuvuutta (rekrytointikorvaukset ja nuorten pelaajien koulutus), voidaan pitää EU-lainsäädännön mukaisina, jos niillä pyritään oikeutettuun tavoitteeseen ja jos ne ovat tarpeen ja oikeassa suhteessa tällaiseen tavoitteeseen nähden.

EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 artiklan mukaan vapaata liikkuvuutta koskevia sääntöjä sovelletaan vain työntekijöihin ja ammattipelaajiin taloudellisen toiminnan puitteissa. Vapaan liikkuvuuden sääntöjä sovelletaan kuitenkin myös amatööriurheiluun, koska komission mielestä EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 18, 21 ja 165 artiklan tarkastelemisesta yhdessä seuraa, että yleistä EU:n periaatetta, joka kieltää kansallisuuteen perustuvan syrjinnän, sovelletaan urheilun alalla kaikkiin EU:n kansalaisiin, jotka ovat käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen. Tämä sisältää henkilöt, jotka harjoittavat amatööriurheilua.

Komissio on käynnistänyt selvityksen arvioidakseen kansallisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskevien perussopimuksen määräysten vaikutuksia yksittäisissä urheilulajeissa. Tämän tiedonannon ohessa julkaistavassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa annetaan vapaata liikkuvuutta koskevaa ohjeistusta. Lisäohjeita on saatavilla komission 13. heinäkuuta 2010 antamassa tiedonannossa ”Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden vahvistaminen: oikeudet ja tärkeimmät kehitysaskelet”[9]..

4.4. Siirtosäännöt ja urheiluagenttien toiminta

Käytyään komission kanssa vuonna 2001 erään kilpailuoikeuskanteen yhteydessä keskusteluja FIFA sisällytti joukon uusia sääntöjä pelaajien asemaa ja siirtoja koskevaan sääntökokonaisuuteen. Pelaajasiirtoja nousee säännöllisesti julkisen huomion kohteeksi, koska niiden lainmukaisuutta ja niihin liittyvien rahavirtojen avoimuutta epäillään. Komission mielestä on aika tehdä kokonaisarvio urheilijoiden siirroista eurooppalaisessa ammattiurheilussa.

Komission puolesta vuonna 2009 tehty urheiluagentteja koskeva riippumaton selvitys antaa yleiskuvan urheiluagenttien toiminnasta EU:ssa. Suurimmat ongelmat ovat eettisiä – kuten rahoitusrikokset ja nuorten pelaajien riisto – ja ne uhkaavat urheilukilpailujen oikeudenmukaisuutta ja urheiluväen integriteettiä. Selvityksessä myös yksilöidään eroja tavoissa, joilla viranomaiset ja yksityiset tahot sääntelevät agenttien toimintaa Euroopassa.

---

[9] KOM(2010) 373.

4.5. Urheilukilpailujen integriteetti

Joukkueurheilussa seurojen lisensointijärjestelmät ovat kilpailujen integriteetin turvaamisen arvokas väline. Niillä voidaan myös tuloksellisesti edistää hyvää hallintotapaa ja rahoituksen vakautta. Komissio pitää myönteisenä sellaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä, joilla pyritään parantamaan rahoituskysymysten reilua hoitamista eurooppalaisessa jalkapallossa, ja muistuttaa, että tällaisissa toimenpiteissä on kunnioitettava sisämarkkina- ja kilpailusääntöjä.

Otteluiden tuloksista sopiminen on eettisesti väärin ja haitaksi urheilun integriteetille. Se on korruption muoto ja niin ollen johtaa kansallisen rikosoikeuden nojalla seuraamuksiin, yritettiinpä sillä vaikuttaa vedonlyöntiin tai urheilullisiin tavoitteisiin. Kansainväliset rikollisverkostot ovat osallisina otteluista sopimisessa. Tällainen toiminta liittyy laittomaan vedonlyöntiin. Urheilun maailmanlaajuisen suosion ja vedonlyönnin rajat ylittävän luonteen vuoksi tämä ongelma on usein kansallisten viranomaisten toimivallan ulottumattomissa. Urheilun sidosryhmät ovat tehneet yhteistyötä julkisten ja yksityisten vedonlyöntiyritysten kanssa kehittääkseen varhaiseen havaitsemiseen perustuvia varoitusjärjestelmiä ja koulutusohjelmia, sekalaisin tuloksin. Komissio aikoo työskennellä yhdessä Euroopan neuvoston kanssa analysoidakseen tekijöitä, joilla voitaisiin nykyistä tehokkaammin käsitellä otteluista sopimisen ongelmaa kansallisella, eurooppalaisella ja kansainvälisellä tasolla. Integriteetti urheilun alalla on myös kysymys, jota käsitellään tulevassa komission kuulemisessa online-rahapelipalveluista EU:ssa.

4.6. Työmarkkinaosapuolten eurooppalainen vuoropuhelu urheilun alalla

Työmarkkinaosapuolten välinen vuoropuhelu on eurooppalaisen yhteiskuntamallin kulmakivi, joka antaa EU:n oikeudelliseen ja institutionaaliseen kehykseen kuuluvan itsenäisen vuoropuhelun kautta työnantajille, urheilijoille ja urheilualan työntekijöille mahdollisuuden parantaa työmarkkinaosapuolten välisiä suhteita urheilun alalla. Vuonna 2008 perustettiin ammattijalkapalloilun alalle eurooppalainen työmarkkinakomitea. Komitea on edistynyt työssään laatia jalkapalloilijoiden sopimuksiin sisällytettävät vähimmäisehdot.

Lisäksi useat potentiaaliset sosiaalisen vuoropuhelun eurooppalaiset järjestöt ovat ilmaisseet kiinnostuksensa luoda urheilun ja vapaa-ajan koko sektoria käsittelevä työmarkkinakomitea. Komissio rohkaisee tätä kehitystä ja kehottaa työmarkkinaosapuolia yhtenäistämään edustustaan EU:n tasolla. Komissio aikoo ehdottaa testausvaihetta tällaisen vuoropuhelun käynnistämisen helpottamiseksi.

URHEILUALAN JÄRJESTÄYTYMINEN
Hyvän hallintotavan edistäminen urheilualalla
• *Komissio ja jäsenvaltiot*: Edistetään urheilun hallinnon standardeja vaihtamalla tietoja hyvistä käytännöistä ja kohdentamalla tukea erityisiin aloitteisiin.
Urheilun erityisluonne
• *Komissio*: Tarjotaan apua ja ohjausta urheilun erityisluonteen käsitteen soveltamisesta aihepiiri kerrallaan.
Urheilijoiden vapaa liikkuvuus ja kansallisuus
• *Komissio*: Laaditaan ohjeistusta siitä, kuinka kansalaisuutta koskevat perussopimuksen

määräykset voidaan sovittaa yhteen yksittäisissä urheilulajeissa järjestettävien kansallisten kilpailujen kanssa. • *Komissio*: Vuonna 2012 arvioidaan oman seuran kasvattipelaajia koskevien sääntöjen seuraukset joukkueurheilussa.
Siirtosäännöt ja urheiluagenttien toiminta
• *Komissio*: Käynnistetään selvitys pelaajasiirtojen taloudellisista ja oikeudellisista näkökohdista ja vaikutuksista urheilukilpailuihin. Annetaan tässä yhteydessä myös joukkuelajien pelaajasiirtoja koskevaa opastusta. • *Komissio*: Järjestetään konferenssi, jossa tarkastellaan mahdollisia tapoja, joilla EU:n toimielimet ja urheilumaailman edustajat (liitot, liigat, seurat, pelaajat ja agentit) voivat parantaa tilannetta urheiluagenttien toimintaan liittyen.
Työmarkkinaosapuolten eurooppalainen vuoropuhelu urheilun alalla
• *Komissio*: Tuetaan työmarkkinaosapuolia ja urheilujärjestöjä, jotta ne voivat käynnistää EU:n tason sosiaalisen vuoropuhelun urheilun ja vapaa-ajan koko sektorille ja keskustella asiaankuuluvista seikoista, kuten sopimussuhteen vakaudesta, koulutuksesta, terveydestä ja turvallisuudesta, alaikäisten työllistämisestä ja työolosuhteista, agenttien asemasta ja dopingin torjunnasta.

5. YHTEISTYÖ KOLMANSIEN MAIDEN JA KANSAINVÄLISTEN JÄRJESTÖJEN KANSSA

Lissabonin sopimuksen myötä unionin ja jäsenvaltioiden on edistettävä yhteistyötä kolmansien maiden sekä urheilun alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa. Urheilun maanosakohtaisen järjestäytymisen ja laajentumisesta vallitsevan yksimielisyyden vuoksi ensisijaisena olisi pidettävä yhteistyötä Euroopassa sijaitsevien kolmansien maiden, erityisesti nykyisten ja potentiaalisten ehdokasmaiden, sekä Euroopan neuvoston kanssa.

YHTEISTYÖ KOLMANSIEN MAIDEN JA KANSAINVÄLISTEN JÄRJESTÖJEN KANSSA
• *Komissio*: Määritellään kansainvälisen yhteistyön laajuus urheilun alalla keskittyen Euroopassa sijaitseviin kolmansiin maihin, erityisesti nykyisiin ja potentiaalisiin ehdokasmaihin, ja Euroopan neuvostoon.

6. PÄÄTELMÄT

Komission mielestä urheilun alalla tehtävien ehdotusten moninaisuus edellyttää, että epävirallisten yhteistyörakenteiden käyttöä jatketaan jäsenvaltioiden välillä. Näin voidaan varmistaa hyvien käytäntöjä koskevien tietojen vaihtamisen ja tulosten levittämisen jatkuvuus. Komissio aikoo jatkossakin antaa tukea urheilualan epävirallisille työryhmille, joita jäsenvaltiot haluavat jatkaa tai perustaa ja jotka jatkossakin raportoivat urheilualan johtohenkilöille EU:ssa.

Euroopan parlamenttia ja neuvostoa pyydetään tukemaan tässä tiedonannossa tehtyjä ehdotuksia ja kertomaan, mitä ne pitävät ensisijaisesti toteutettavina toimina.